



Enkele dagen feest!

We hebben even winter gehad. Plaatselijk konden de schaatsers rondjes draaien op natuurijs. Het witte laagje met sneeuw deed ons aan vroeger denken. Toen was alles bedekt met sneeuw en het vroom dat het kraakte. Een witte kerst was normaal. Maar heden ten dage is dat niet meer. De winters bij ons worden schaars. Momenteel schijnt de zon alsof het hartje zomer is en dat is voor de tijd van het jaar al helemaal iets apart. Voor sommigen begint de kerst niet in december maar al in november. Zo zag ik op TV dat toen al iemand een kerststal in zijn voortuin had staan. Die was er al vroeg bij. In mijn kamer thuis is ook een kerstboompje te zien. Kant en klaar uit de doos met ballen en flikkerende lichtjes. Op de tafel in de keuken en in de huiskamer liggen mooie kersttafellakens die de kerstsfeer nog sterker doen uitkomen. Nu niet meer, maar toen mijn vrouw nog leefde was ik ook een fanatieke kerstvierder. In ons hele huis stond of hing wel iets dat met kerst te maken had. Ik was dan uren bezig om alles uit dozen uit te zoeken en op te hangen. De versierselen die we toen hadden dat liep in de honderden. Er werd geen halve meter in huis onbenut gelaten. Slingers aan het plafond, kransen aan de muur, kastjes vol met beelden, ornamentjes en een kerststalletje en noem maar op. In ieder hoek van de kamer stond wel iets te schitteren. Zo hadden we ook een grote dansende en zingende kerstman. Als die 'n keer of tien het lied "Jingle bells" had gezongen dan was de batterij leeg. Vandaar dat we er genoeg in reserve hadden. In tegenstelling van toen, zijn de versieringen nu nog maar povertjes. Zo ik al zei, nu is het nog maar een klein kerstboompje die in de hoek van mijn huiskamer het feest van kerstmis symboliseert. Ik zie ook in mijn buurt niet zoveel versieringen aan de huizen meer. Alles wordt minder. Het vorige jaar had ik nog wel 50 kerstkaarten aan een touwtje hangen maar nu zijn er dat nog amper 20. De meesten van mijn vrienden en kennissen wensen me nu fijne kerstdagen via de App of met een E-mail. En wederzijds doe ik dat ook. Wat is het verschil? De postzegels op de kaarten!!. In deze tijd dat alles en alles maar duurder wordt gaat iedereen op de kleintjes letten. Ja toch ? We betalen ons blauw aan energie, de benzineprijzen zijn achterlijk hoog en de etenswaren worden alsmaar duurder en omdat de boeren geen CO2 meer mogen uitstoten worden we nog eens extra gestraft. Ik moet ophouden met zeuren. Nog maar 3 dagen en dan is het kerstmis en dan moet je blij zijn en vreugde uitstralen. Dat wil ik ook doen. Natuurlijk zal een lekker etentje daar niet bij ontbreken. In de diepvries liggen al een paar konijnenbouten die op grootmoeders wijze zijn bereid en die ik met frietjes er bij heerlijk zal oppeuzelen. En 'n weekje na Kerst zijn we weer allemaal een jaartje ouder. Niet waar zullen er velen zeggen want mijn verjaardag is maanden later. Maar ons geboortjaar liegt niet op onze identiteitskaart en de kalender die zegt ook de waarheid. We stappen allen, hoe dan ook, straks over de drempel. Het kan pijn doen dat er alweer een jaar bijkomt. Maar bij al wat pijn doet past een verdoving. Een spuitje bij de tandarts, een pilletje voor de griep of een pleister op een wondje. Geruisloos en zonder pijn stappen we straks 2023 binnen en er is voor niemand een retourkaartje haalbaar en vooruit is dan de harde boodschap.

Goede moed! We krijgen allemaal weer een kleine vracht wensen van vrienden en kennissen en zeker in eigen familie. We zijn dan blij dat we niet vergeten zijn geworden. Dat is heel zeker hoopvol. Maar doen we zelf óók wat om het jaar moediger en blijer in te zetten? We hebben niks te mekkeren! Straks gaan we gezellig samen eten en drinken, en lachen en zingen. Schud nog maar eens in en doe er ook nog maar een oliebol bij! Het kan niet op. Maar dat blijft niet duren. Op 2 januari houdt alles op. Dan zullen we weer gaan beseffen dat er zeeën van ellende bestaan. *Goede reis gewenst!* Het zal wel weer een reis worden in een supersnelle trein, want ons leven vliegt zeer vlug. Kijk eens af en toe achteruit naar wat onherroepelijk voorbij is. Kijk eens op een regenachtige dag naar vroegere foto's, naar herinneringen aan je jeugd, aan je huwelijk en de geboorte van je kinderen, aan een overwinning met je duiven en je wordt weer effe warm als je daaraan terugdenkt. Vrienden, we staan straks weer voor een nieuwe lente, hopelijk niet onze laatste! Laat die binnen, niet alleen in je kamer, maar ook in je hart! Als je door het raam kijkt of via het weerbericht hoort dat de zon gaat schijnen laat die zon ook in je hart warmte brengen. Dan zal je levensreis in het nieuwe jaar van 2023 vlotter en ook vreugdevoller verlopen. Weg met het laatste restje wreveligheid, het oude jaar is afgesloten, het nieuwe jaar doet zijn intrede. Met moed en vertrouwen en het hoofd fier rechttop gaan we het tegemoet!

Pie.

